

[Finansministeren.]

mener også, at man skulle se loven igennem i al almindelighed, fordi den blev gennemført i hast. Må jeg til det sidste sige, at loven blev måske nok gennemført ret hurtigt her i tinget, men lovforslaget var dog blevet til på grundlag af en kommissionsbetænkning, hvori alle spørgsmålene var blevet ret indgående behandlet.

Det er i øvrigt glædeligt, at den økonomiske udvikling er sådan, at vi kan gå til den lempelse, der her er tale om.

Hans Rasmussen: Jeg tror alligevel, det er værd ved denne lejlighed at konstatere, at oppositionspartierne gik imod loven om investeringsfonds. Af den drøftelse, der her i dag har været ført, ser det imidlertid ud til, at denne lovgivning i høj grad har været af værdi. Det viser sig jo, at man i erhvervslivet har haft gavn af den, og at den også i høj grad har virket til fremme af beskæftigelsen.

Jeg kan ikke rigtig forstå de kritiske bemærkninger, den kommunistiske ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, fremførte. Der modtages adskillige henvendelser også fra arbejdspladsernes folk om hjælp til udvidelse af virksomhederne, og vi må ofte rette henvendelse til finansministeren om forskudsafskrivninger for at kunne komme igennem med de forskellige projekter. Det, loven efter min opfattelse tilsigter, er at fremme produktionen og dermed skabe mulighed for større beskæftigelse, end vi har i dag.

Foged: Når jeg tager ordet, er det, fordi det ærede medlem hr. Hans Rasmussen må have gjort sig skyldig i en fejltagelse. Oppositionspartierne stemte for lovforslaget om investeringsfonds. Det beder jeg om bliver bemærket.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg mener, jeg ved tidligere lejligheder tilstrækkelig klart har givet udtryk for de betænkeligheder, vi har haft ved at yde yderligere skattemæssige begunstigelser til erhvervslivet. Jeg har her fra talerstolen påvist de urimelige fejlinvesteringer, der har fundet sted, hvor man faktisk har anstrengt sig for at bruge

de penge, man skattemæssigt kunne have fordel af at anvende, til anskaffelse af møblement eller ombygninger, der intet som helst havde med udvidelse af produktionsapparatet eller beskæftigelsen at gøre. Jeg ser ikke rettere, end at al den megen tale om, at det er nødvendigt med skattelettelse for at kunne udvide produktionsapparatet, egentlig skal dække over, at man ønsker at øge profitten, og det er det, vi ikke ønsker.

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: At der kan fremkomme fejlinvesteringer, er vel klart, og det er også hensigten, at vi ude i virksomhederne skal være med til at finde frem til disse tilfælde. Men selve lovens formål synes jeg alligevel er sundt. I stedet for at man måske i mange tilfælde udbetaler overskud af et omfang, som vi i alt fald i fagbevægelsen finder urimeligt, ser vi hellere, at midlerne sættes ind i fonds og benyttes senerehen.

Vedrørende oppositionens stilling ved gennemførelsen af denne lov beder jeg undskylde min fejltagelse. Det skyldes måske, at oppositionen i den periode stemte imod alle forslag her i tinget; men dette stemte den altså for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 111, fremsættelsen i tidenden sp. 34).

Lovforslaget sattes til forhandling.